

„Și Iisus, auzind că Ioan a fost întemnițat, a plecat în Galileea. Și părăsind Nazaretul, a venit de a locuit în Capernaum, lângă mare, în hotarele lui Zabulon și Neftali. Ca să se împlinescă ce s-a zis prin Isaia proorocul care zice: "Pământul lui Zabulon și pământul lui Neftali spre mare, dincolo de Iordan, Galileea neamurilor; Poporul care stătea în întuneric a văzut lumină mare și celor ce ședea în latura și în umbra morții lumină le-a răsărit". De atunci a început Iisus să propovăduiască și să spună: **Pocăiți-vă, căci s-a apropiat împărăția cerurilor.** ..
Matei 4, 12-17

Dacă Ioan a propovăduit numai în Ierusalim, numai în ținutul, am zice, pur al lui Israel, acest cuvânt profetic al lui Isaia dezvăluie că Mântuitorul merge în Galileea neamurilor, deci și către celelalte neamuri, și către noi, către toate neamurile acestui pământ. El a venit pentru toți și pentru toate. Așa grăise Isaia, în lumina Duhului Sfânt, în care pentru un prooroc și cele de departe sunt ca și cum ar fi de față. Aceasta este taina lucrării lui Dumnezeu cu adevărat, care are privirea către întreaga lui creație și existență. Căci, așa cum orice creator poartă în inimă proiectul operei sale (când cineva construiește o catedrală, nu are în mintea și în inima lui în toate dimensiunile ei, când face proiectul? Chiar dacă nu e în clipa aceea împlinită, dar o poartă toată. Sau un artist, când face o icoana, are imaginea ei, de asemenea, și se gândește dacă să o facă icoana, și nu ține atât de mult la estetica, la frumusețea omenească, ci ține la chemarea, la sfințenia ei. Adică o icoana să ne împărtașească lumina divină, cutremurul sacru, în chemarea de a ne înălța după chipul ei.

(...)Lumina mare, lumină le-a răsărit... Ce era acea lumină? De atâtea ori noi am vorbit despre lumină, iubitorilor. Dumnezeu este Lumină și iubire. Cel dintâi act ziditor pe care l-a săvârșit a fost: să fie lumină! Și lumina luminează în întuneric, spune Scriptura, străbate. A adus Dumnezeu totul de la neființă la ființă. Și neființa e întuneric. Iar zidirea lui Dumnezeu este lumina. Ne-a dat lumina... în scurt mai evocăm: a dat lumina fizică, pentru care ne-a dat ochiul trupesc, apoi lumina minții, a înțelegerii rosturilor lucrurilor, legilor care călăuzesc existența, pentru care ne-a dat ochiul minții. Dar aici spune: lumina mare a dat, lumină mare ca să strălucească, atunci, pentru popoarele, neamurile acelea care zăceau în întuneric. Și poporul acela a văzut lumina mare.

Lumina le-a răsărit lor. Și adaugă: Iisus de atunci a început să propovăduiască și să spună: pocăiți-vă, s-a apropiat împărăția cerurilor. Leagă imediat lumina aceea de El, de Iisus. Lumina pe care a adus-o El. Și se înțelege, cum dumnezeiasca noastră Ortodoxie mărturisește, că lumina pe care o aduce Dumnezeu e din Dumnezeu, nu din lumea aceasta. Tot lumina, într-un fel, ca un simbol. Lumina divină, cerească, necreată, dumnezeiască. Ne dă ceva din El, ca să-L putem cunoaște. Când spui cuiva un cuvânt, dacă nu ești în acest duh cu el, îți poate pricepe cuvântul? Nu. Atunci, Dumnezeu, dacă ne-ar vorbi nouă fără să ne împărtașească lumina dumnezeiască a cuvântului Lui, nu L-am putea înțelege.

Părintele Constantin Galeriu - www.crestinortodox.ro

Dumnezeiasca Evanghelie de azi zice: De atunci a început Iisus a propovădui... (Matei 4, 17). Dar ce înseamnă "de atunci"? Adică de când a fost prins și pus la închisoare Sfântul și marele Prooroc Ioan Botezătorul. Acest adevăr îl arată Sfânta Evanghelie de azi, zicând: *Și Iisus, auzind că Ioan a fost pus în temniță, a plecat în Galileea* (Matei 4, 12). Dar oare Mântuitorul a plecat de frică în Galileea? Nicidecum. Ci s-a dus în Galileea ca să înceapă a propovădui Evanghelia de acolo, după profeția proorocului Isaia care zice: *Pământul lui Zabulon și pământul lui Neftali, spre mare, dincolo de Iordan, Galileea neamurilor. Poporul ce stătea în întuneric a văzut lumina mare. Și celor ce ședea în latura și în umbra morții lumină le-a strălucit* (Isaia 9, 1; Matei 4, 15-16).

Iată, deci, care a fost pricina venirii Mântuitorului în Galileea: predicarea Evangheliei și luminarea celor ce zăceau în întuneric. Căci propovăduirea cuvântului lui Dumnezeu în lume aduce adevărata lumină în inimile oamenilor credincioși care nu numai că aud cuvântul, ci îl și împlinesc cu fapta, după cuvântul Mântuitorului, care zice: *Fericiți cei ce aud cuvântul lui Dumnezeu și îl păzesc pe dânsul* (Luca 11, 28). Cuvântul lui Dumnezeu aduce mare fericire celor ce îl ascultă și îl pun în practică. Altfel, cuvântul Evangheliei ne aduce osîndă în loc de mîntuire.

Și acum, frații mei, să ascultăm cuvântul Domnului cât mai avem timp de pocăință. Iată Hristos Mântuitorul nostru a început să predice Evanghelia în Galileea. Sfântul Ioan Botezătorul propovăduiește pocăința în pustiul Iordanului; Sfinții toți ne vorbesc de Dumnezeu în scrierile lor; preoții, călugării și ierarhii Bisericii ne învață calea mîntuirii și apără ortodoxia din amvoanele bisericilor. Fiul lui Dumnezeu se jertfește zilnic pe Sfintele altare în timpul Sfintei Liturghii, iar Domnul ne cheamă acum la început de an la o viață nouă în Hristos, zicând: *Pocăiți-vă că s-a apropiat Împărăția Cerurilor!* Deci să ne deșteptăm, să venim și să ne pocăim, ca să trăim cu Hristos în veci. Amin.

Părintele Cleopa - www.crestinortodox.ro

„Lumea a fost creată de un Dumnezeu bun. Forța iubirii care sălășluiește în noi ne vine de la El. Dacă frica de iad nu vă face să vă schimbați viața, și să fiți mai buni, atunci înfricoșați-vă și aruncați viața păcătoasă, pentru marea iubire a lui Dumnezeu. Fraților, ne iubește prea mult ca să i ne împotrivism; că doar nebunii se împotrivesc celui mai nobil sentiment, IUBIREA.”
părintele arhimandrit Arsenie Papacioc

“Roagă-te cum poți, ca să ajungi să te rogi cum trebuie! Rugăciunea, în special rugăciunile de dimineață și de seară, rugăciunile de program și rugăciunea de la masă. Sunt niște rânduieli ale credinței noastre pe care le împlinim dintr-o necesitate. Datoria aceasta de a te ruga dimineața și seara trebuie împlinită! Lipsa acestei rugăciuni înseamnă absentare de la împlinirea unei datorii. Dimineața, cât ai fi de grabit, trebuie să-ti găsești timp să te rogi! Cinci – zece minute dimineața, cinci – zece minute seara, cu conștiința care trebuie neapărat împlinită; apoi rugăciunea la masa este o deprindere cu care unii dintre noi ne-am pomenit în viața aceasta și pe care o-implinim cu bucurie și pe care ar trebui s-o împlinească toți credincioșii. S-a cam părăsit rânduiala aceasta de rugăciune! Unii se închină și apoi se apucă de mâncare; nu-i destul! Măcar “Tatăl nostru”, așa cum am pomenit noi în copilărie, trebuie să-l spunem înainte de a ne apuca sa mâncăm. Din experiența mea vă pot spune atât: rugăciunea lui Iisus, pe mine m-a ajutat în înțelesul că m-am întâlnit cu mine însumi, că m-am întâlnit cu mizeria din mine, că am cautat să rezolv aceasta mizerie, s-o înlatur, că mi-a trebuit vreme îndelungată. Au fost și alternanțe, și anume, alternanțe cu bucurie. Eu, să știți, recomand rugăciunea aceasta din toate puterile mele și, de-as avea mai multe puteri, mai mult aș recomanda-o, pentru efectele acestea de îmbunătățire, de limpezire sufletească”.
(din învățăturile Arhimandritului Teofil Paraian)

Un bătrân părinte spunea:

– **Noi trebuie să cerem de la Dumnezeu smerenia ce vine după lupte.** Smerenia vine urmând o logică foarte simplă, și anume: aceea a cunoașterii de sine. **După ce cineva se cunoaște pe sine, smerenia devine starea ființei sale.** Dacă nu e așa, dacă persoana nu se cunoaște cu adevărat pe sine, poate fi foarte smerit pentru o clipă și apoi să-i treacă prin gând, ca rezultat al acestui sentiment, că e chiar cineva! Și aceasta chiar dacă în realitate nu e nimic. Drept urmare, e **posibil să fie nevoie a lupta pentru smerenie până la moarte.** Dacă moartea o găsește cu gândul ce-i spune că e nimic, atunci hotărârea aparține lui Dumnezeu. Dacă gândurile din ceasul morții îi spun că ar fi cineva, și nu-și pricepe rătăcirea, atunci toate eforturile sale au fost în zadar. Trebuie să fii logic. Trebuie să-mi spun: «Sunt monah. Aș fi putut să fii un animal, dar Dumnezeu nu m-a creat animal. El m-a creat om. El m-a invitat personal să mă alătur îngerilor, și eu ce am făcut? Dumnezeu a făcut atât de multe pentru mine. M-ar fi putut face o broască, o broască țestoasă sau un scorpion. Dar El m-a făcut om». Gânduri ca acestea te smeresc. (www.pateric.ro)

Din Intelepciunea lui Solomon: Frica de Dumnezeu

Prin dragoste și credincioșie omul ispășește nelegiuirea, și prin frica de Domnul se abate de la rău. Frica de Domnul este urîrea răului; trufia și mândria, purtarea rea și gura... mincinoasă, iată ce urăsc eu. Ferice de omul care se teme neconținut de Dumnezeu, dar cel ce-și împietrește inima cade în nenorocire. Frica de Domnul lungește zilele, dar anii celui rău sînt scurtați. Pentru că au urît știința, și n'au ales frica Domnului. Nu te socoti singur înțelept; teme-te de Domnul, și abate-te de la rău! Aceasta va aduce sănătate trupului tău, și răcorire oaselor tale. Cine se teme de Domnul are un sprijin tare în El, și copiii lui au un loc de adăpost la El. Fiule, teme-te de Domnul și de împăratul; și să nu te amesteci cu cei neastîmpărați! Frica de Domnul este un izvor de viață, ea ne ferește de cursele morții. Frica de Domnul duce la viață, și cel ce o are, petrece noaptea sătul, fără să fie cercetat de nenorocire.

Sfinți ai săptămânii:

- 15 Ianuarie – Sf. Pavel Tebeul și Ioan Colibașul
- 17 Ianuarie - Cuv. Antonie cel Mare
- 18 Ianuarie - Sf. Atanasie și Chiril
- 19 Ianuarie - Sf. Macarie Egipteanul
- 20 ianuarie – Sf. Eftimie cel Mare

Programul săptămânii 13 ianuarie 2013 – 20 ianuarie 2013

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	13 ianuarie	8 - 12 - Sf. Liturghie (Duminica după Botezul Domnului)
Luni	14 ianuarie	17 - 18 - Acatistul Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil - Pr. Dragoș
Miercuri	16 ianuarie	9 - 10 - Sfințirea mică a apei - Pr. Dragoș
Vineri	18 ianuarie	9 - 11 - Taina Sf. Maslu
Vineri	18 ianuarie	17 - 18 - Slujba acatistului - Pr. Dragoș
Sâmbătă	19 ianuarie	8 - 12 - Sf. Liturghie și pomenirea celor adormiți
Sâmbătă	19 ianuarie	17 - 18 - Vecernia Duminicii a 29 –a după Rusalii
Duminică	20 ianuarie	8 - 12 - Sf. Liturghie (Duminica celor 10 leproși)